

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Dokument z posiedzenia

A8-0003/2015

22.1.2015

*

SPRAWOZDANIE

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Singapuru do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (COM(2011)0915 – C8-0000/2014 – 2011/0450(NLE))

Komisja Prawna

Sprawozdawczyni: Heidi Hautala

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki do projektu aktu

Poprawki Parlamentu w postaci dwóch kolumn

Skreślenia zaznacza się *wytluszczonym drukiem i kursywą* w lewej kolumnie. Zmianę brzmienia zaznacza się *wytluszczonym drukiem i kursywą* w obu kolumnach. Nowy tekst zaznacza się *wytluszczonym drukiem i kursywą* w prawej kolumnie.

Pierwszy i drugi wiersz nagłówka każdej poprawki wskazuje element rozpatrywanego projektu aktu, którego dotyczy poprawka. Jeżeli poprawka odnosi się do obowiązującego aktu, do którego zmiany zmierza projekt aktu, nagłówek zawiera dodatkowo trzeci wiersz, w którym wskazuje się odpowiednio obowiązujący akt i przepis, którego dotyczy poprawka.

Poprawki Parlamentu w postaci tekstu skonsolidowanego

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się *wytluszczonym drukiem i kursywą*. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu *wytluszczonym drukiem i kursywą* i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

Tytułem wyjątku nie zaznacza się zmian o charakterze ściśle technicznym wprowadzonych przez służby w celu opracowania końcowej wersji tekstu.

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	6
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	7

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie oświadczenia o wyrażeniu przez państwa członkowskie, w interesie Unii Europejskiej, zgody na przystąpienie Singapuru do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę

(COM(2011)0915 – C8-0000/2014 – 2011/0450(NLE))

(Konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2011)0915),
  - uwzględniając art. 38 akapit czwarty konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę,
  - uwzględniając art. 81 ust. 3 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8–0267/2014),
  - uwzględniając opinię Trybunału Sprawiedliwości z dnia 14 października 2014 r.,
  - uwzględniając art. 59 oraz art. 108 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8–0003/2015),
1. zatwierdza wniosek dotyczący decyzji Rady oraz zatwierdza zgodę na przystąpienie;
  2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Singapuru.

UZASADNIENIE

Konwencja haska z dnia 25 października 1980 r. dotycząca cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę jest instrumentem o szczególnym znaczeniu, który został ratyfikowany przez wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Konwencja ta ustanawia system, który umożliwia umawiającym się państwom współpracę przy rozstrzygnięciu spraw dotyczących uprowadzenia dziecka za granicę.

Bardzo często takie problemy pojawiają się, gdy dochodzi do rozpadu związku. Dla małżonka pochodzącego z innego państwa kuszące może być wykorzystanie braku współpracy między państwami w celu uzyskania opieki nad dzieckiem. W prasie często mówi się o przypadkach uprowadzenia dziecka za granicę, do którego dochodzi w trakcie separacji lub rozwodu.

Największym problemem w takich przypadkach jest krajowe nastawienie systemów prawnych w poszczególnych państwach. W takich sytuacjach często zdarza się, że sądy obu zainteresowanych państw stwierdzają swoją właściwość i każdy z sądów przyznaje opiekę nad dzieckiem rodzicowi posiadającemu obywatelstwo państwa, w którym znajduje się sąd.

Celem przedmiotowej konwencji jest zaradzenie tego typu sytuacjom na szczeblu międzynarodowym poprzez ustalenie, że właściwe są sądy i przepisy prawne państwa, w którym zamieszkuje dziecko. Konwencja ustanawia również system gwarantujący niezwłoczny powrót uprowadzonego dziecka.

Unia Europejska posiada obecnie wyłączne kompetencje zewnętrzne w tym zakresie, co potwierdza opinia Trybunału Sprawiedliwości 1/13. Państwa członkowskie nie działają już zatem we własnym imieniu. Problemem jest fakt, że konwencja nie przewiduje niezależnych działań prowadzonych przez organizacje międzynarodowe.

Problem ten sprawił, że konieczne stało się podjęcie decyzji, w której Rada wezwie państwa członkowskie – każde w odniesieniu do swojego własnego terytorium – do wyrażenia zgody na przystąpienie Singapuru do konwencji i, co za tym idzie, na faktyczne wejście w życie konwencji w odniesieniu do spraw dotyczących Unii Europejskiej i tego państwa.

Przystąpienie Singapuru do konwencji jest powodem do zadowolenia. Sprawozdawczynie wyraża swoje pełne poparcie, zwłaszcza że UE ma bliskie stosunki gospodarcze z Singapurem. Dzieci mające korzenie w tym kraju będą dzięki temu chronione przed nielegalnym uprowadzeniem.

Sprawozdawczynie proponuje zatem, aby Parlament przyjął wniosek bez poprawek, tak aby dzieci znajdujące się w powyższej sytuacji podlegały ochronie w całej UE.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	20.1.2015
Wynik głosowania końcowego	+ : 21 - : 2 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Jean-Marie Cavada, Kostas Chrysogonos, Therese Comodini Cachia, Mady Delvaux, Andrzej Duda, Rosa Estaràs Ferragut, Laura Ferrara, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Mary Honeyball, Dietmar Köster, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Jiří Maštálka, Emil Radev, Julia Reda, Pavel Svoboda, Axel Voss, Tadeusz Zwiefka
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Daniel Buda, Sergio Gaetano Cofferati, Luis de Grandes Pascual, Pascal Durand, Angel Dzhambazki, Heidi Hautala, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Angelika Niebler, Virginie Rozière, Viktor Uspaskich, Cecilia Wikström